BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD TUZLA
Broj: 03 0 U 025768 25 U
Tuzla, 26.05.2026. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja, sudija Ivana Mott-Bašić, uz sudjelovanje zapisničara Nine Stjepanović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužiteljice J.H. iz ..., općina D.I., koju zastupa Bećirović Samir, advokat iz Doboj Istoka, Brijesnica Velika, protiv rješenja broj: FZ3/2/2-31-3-2-2/25 MB/OB: 1232678090 od 08.04.2025. godine tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, u upravnoj stvari ostvarivanja prava na porodičnu penziju, dana 26.05.2026. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA, pa se osporeno rješenje Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, broj: FZ3/2/2-31-3-2-2/25 MB/OB: 1232678090 od 08.04.2025. godine, kao i prvostepeno rješenje Kantonalne administrativne službe Tuzla broj FZ6/2/1-31-3-239172-4/22 MB/OB 1232678090 od 12.11.2024. godine, PONIŠTAVAJU i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, broj: FZ3/2/2-31-3-2-2/25 MB/OB: 1232678090 od 08.04.2025. godine odbijena je žalba tužiteljice izjavljena na rješenje Kantonalne administrativne službe Tuzla broj FZ6/2/1-31-3-239172-4/22 MB/OB 1232678090 od 12.11.2024. godine kojim rješenjem tužiteljici, kao članu porodice poginulog branioca S.H., nije priznato pravo na porodičnu penziju.

Protiv osporenog akta Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, broj: FZ3/2/2-31-3-2-2/25 MB/OB: 1232678090 od 08.04.2025. godine, kao konačnog u upravnom postupku, tužiteljica je, dana 28.04.2025. godine, putem punomoćnika, ovom sudu podnijela dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog pogrešne primjene materijalnog prava i bitnih povreda pravila upravnog postupka. Tužbom se predlaže da sud poništi pobijani akt tuženog i sam riješi upravnu stvar, te tužiteljici prizna pravo na porodičnu penziju u smislu člana 70. stav 9. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju počev od 14.06.2022. godine ili da poništi pobijani upravni akt tuženog i predmet vrati tuženom na ponovno rješavanje, kao i da se tuženi obaveže na plaćanje upravnog postupka koji se odnose na nagradu za sastav tužbe u iznosu od 720,00 KM.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba je osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, te presudu Vrhovnog suda kojom je ukinuta ranija presuda ovog suda, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz činjenica predmeta slijedi da je da je postupak za ostvarivanje prava na porodičnu penziju iza poginulog branioca S.H., podnijela udova poginulog branioca J.H. iz ... dana 16.06.2022. godine u skladu sa odredbama člana 70. stav 9. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju; da je postupajući po navedenom zahtjevu prvostepeni organ utvrdio da je šehid/poginuli branilac S.H. rođen ... godine, da je na dan smrti navršio ... godina života, da šehid/poginuli branilac nije bio uživalac penzije, da je šehid/poginuli branilac poginuo dana 02.11.1995. godine vršeći vojnu dužnost, a što je utvrđeno na osnovu podataka iz Uvjerenja Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata, Odsjek za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze Zenica, Samostalni izvršilac za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze Doboj Jug, broj: 07/79-45/328-1/22 od 13.06.2022. godine (Uvjerenje VFMB-I), da je udova J.H. rođena ... godine, da je na dan podnošenja zahtjeva 14.06.2022. godine imala navršenih 45 godina života, da je bila korisnik porodične penzije sa djetetom S.H. rođenom ... godine, te da im je rješenjem Kantonalne administrativne službe u Tuzli, matični broj: 1232678090 od 28.01.2020. godine prestalo pravo na porodičnu penziju od 01.10.2019. godine, djetetu zbog prestanka redovnog školovanja, a udovi iz razloga što u vrijeme prestanka redovnog školovanja djeteta nije navršila 45 godina života, shodno odredbama člana 70. i 63. Zakona, da je prema Uvjerenju Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata - Odsjek za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze Zenica, Samostalni izvršilac za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze Doboj Jug, broj: 07/79-45/303-218/22, od 13.06.2022. godine, izdatog na obrascu VFMB-3, utvrđeno da je šehid/poginuli branilac bio pripadnik Oružanih snaga AR BiH u periodu od 03.05.1992. do 02.11.1995. godine, što se računa kao poseban staž u dvostrukom trajanju u iznosu od 07 godina, shodno članu 36. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, te da je prema Uvjerenjima Općine Doboj istok, Općinska služba za društvene djelatnosti, branilačko-invalidsku zaštitu i opću upravu, izdatim u skladu sa članom 169. Zakona o upravnom postupku („Službene novine F BiH”, broj: 2/98, 48/99 i 61/22), broj: 0437-28-236/22 od 23.05.2022. godine i broj: 04-37-0&351/24 od 22.07.2024. godine tužiteljica ostvarivala porodičnu invalidninu do 30.09.2019. godine, odnosno u momentu podnošenja zahtjeva 14.06.2022. godine nije korisnik porodične invalidnine iza supruga poginulog borca S.H..

Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni organ cijenio da nisu ispunjeni uvjeti iz člana 702. stav 9. Zakona o penzijsko i invalidsko osiguranju budući da udova šehida/poginulog branioca nije korisnik porodične niti lične invalidnine, zbog čega je odlučeno kao u izreci prvostepenog rješenja.

Protiv prvostepenog rješenja tužiteljica je izjavila žalbu tuženom, koji je istu osporenim aktom odbio kao neosnovanu, nalazeći da je prvostepeno rješenje u svemu pravilno i zakonito.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da su osnovani navodi tužbe u dijelu koji se odnosi na nepravilnu primjenu materijalnog prava, kao i da činjenično stanje u pogledu odlučnih činjenica nije potpuno i pravilno utvrđeno.

Naime, odredbama člana 70. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službene novine Federacije BiH", br. 13/18 i 93/19 - Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, 90/21 i 19/22), na koje se poziva tuženi, propisano je da izuzetno od uslova propisanih u stavu 1. do 8. ovog člana, udovica šehida, odnosno poginulog branioca, ima pravo na porodičnu penziju kada navrši 45. godina života.

Prvostepeni organ, a što je potvrdio i tuženi, tužiteljici nije priznao pravo na porodičnu penziju, cijeneći da nisu ispunjeni uslovi iz člana 70. stav 9. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, budući da je utvrđeno da tužiteljica nije korisnik porodične niti lične invalidnine.

Međutim, iz sadržaja navedene odredbe ne proizilazi da je pravo udovice na porodičnu penziju uslovljeno činjenicom da ista mora biti korisnik porodične niti lične invalidnine, nego samo da mora imati navršenih 45 godina života, u kom slučaju to pravo može ostvariti bez obzira na uslove propisane odredbama stavova 1. do 8. ovog člana 70. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, kako se to i tužbom pravilno ukazuje.

U konkretnom slučaju nesporno je utvrđeno da tužiteljica na dan podnošenja zahtjeva ima navršenih 45 godina života, iz čega slijedi da ona ispunjava uslov iz člana 70. stav 9. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, bez obzira na to da li je korisnik porodične niti lične invalidnine, jer navedeno nema nikakvog značaja za priznavanje prava na porodičnu penziju po Zakonu o penzijskom i invalidskom osiguranju.

S obzirom na izloženo, a pošto ni tužena strana u postupku po žalbi nije otklonila navedene nedostatke prvostepenog postupka, na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), valjalo je odlučiti kao u izreci presude.

U ponovnom postupku prvostepeni organ dužan je, bez odlaganja, a najkasnije u roku od 15 dana, otkloniti sve nedostatke na koje se ukazuje ovom presudom, vodeći računa o pravnim shvatanjima u pogledu primjene materijalnog prava kao i primjedbama u pogledu upravnog postupka sadržanim u predmetnoj presudi.

Tužitelj je u ovom postupku postavio zahtjev za naknadu troškova upravnog spora. Međutim, o troškovima postupka upravnog spora, odlučivat će se po završetku upravnog postupka, odnosno eventualno ponovno vođenog upravnog spora (radi se o jedinstvenom postupku, jer se u upravnom postupku i u upravnom sporu odlučuje o jednoj istoj upravnoj

stvari, pa se i o troškovima postupka može odlučivati samo nakon rješavanja te upravne stvari, a ne po pojedinima fazama u postupku odlučivanja) i to zavisno od ishoda tih postupaka, a na osnovu shodne primjene odredbi članova 386. do 396. Zakona o parničnom postupku, obzirom da se obaveza naknade troškova postupka zasniva na načelu uspjeha u upravnom postupku i upravnom sporu. Ovako stajalište je zauzeo u više odluka Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine.

Zapisničar	Sudija
Nina Stjepanović	Ivana Mott-Bašić

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.